

[Rager.]

Krav til at leve paa Jorden og faa de til Livets Opretholdelse nødvendige Goder.

Gregersen: Jeg bekender, at jeg hører til dem, der er forbavset over, at vi nu igen skal til at beskæftige os med forøget Arbejdsløshedsunderstøttelse, navnlig over at et saadant Lovforslag er paakrævet i samme Samling, hvor de manglende Led af Socialreformen er blevet gennemført, og navnlig i den Samling, i hvilken det store Kriseforlig er gennemført. Jeg bestrider ikke Nødvendigheden af, at den højtærede Socialminister har fremsat Lovforslaget, men jeg er forbavset over, at det kommer i Aar efter den Lovprisning af Kriseforliget, som Kriseforligets Fædre er fremkommet med efter dets Gennemførelse, det Kriseforlig, der skulde bringe Lysning og sætte Hjulene i Sving. Jeg husker, at fra Venstres Side har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Elgaard under Behandlingen af Lovforslag, der hørte ind under Socialministeriet, udtalt, at i Løbet af Sommeren vilde Arbejdsløsheden svinde betydeligt, og den højtærede Statsminister har et Par Gange paa Møder ude i Landet erklæret, at nu var Arbejdsløsheden faldet med indtil 100 000. Hvis man imidlertid ser paa den Tabel, som den højtærede Socialminister har ladet trykke i Bemærkningerne til Lovforslaget, vil man ikke her finde nogen Støtte hverken for Venstres Tro eller for den højtærede Statsministers Viden. Ser man paa de 2 Aar, der af Socialministeren er betegnet som nogenlunde normale med Hensyn til Forholdene paa Arbejdsmarkedet, nemlig Aarene 1929 og 1930, saa var Arbejdsløsheden i Januar Maaned 27,7 pCt. og i August Maaned 9,1 pCt., altsaa et Fald paa $\frac{2}{3}$. I 1930 faldt Arbejdsløsheden fra 19,9 pCt. til 9 pCt., altsaa med godt og vel Halvdelen. Og nu i 1933, efter at Kriseforliget, der skulde bringe Arbejde, er gennemført, ser man ganske det samme Forhold: Arbejdsløsheden er kun faldet med 50 pCt. fra Januar til August, hvilket viser, at naar der skal vedtages Kriseforlig med den Virkning, skal de vedtages om Foraaret — Efteraaret, der nu stunder til, vilde ikke kunne vise det samme.

Den højtærede Socialminister har ogsaa haft Beregninger over, hvad Understøttelsen til de fattige og arbejdsløse vil komme til at koste efter det foreliggende Lovforslag; jeg vilde ønske, at den højtærede Minister havde al Understøttelseslovgivning under sig, ogsaa den, der vedrører Understøttelsen til de rige, saa at vi kunde have faaet en samlet

Opgørelse over Understøttelsesbeløbene og dannet os et Skøn over, hvem der fik mest. Saa vidt jeg husker, kom Toldinspektør Halland i 1926 til det Resultat, at den beskyttede Industri gennem Beskyttelsen sattes i Stand til at udskrive i Skat, ikke til Staten, men til sig selv, et Beløb paa 120 Mill. Kr. Det er en Understøttelsespolitik, der klodser noget.

Det er en saadan Understøttelse til de rige, der muliggør, at et Bryggerselskab i alt Fald 6 Aar i Træk har kunnet udbetale 17 pCt. i Dividende og derefter paa en Aktiekapital af 12 Mill. Kr. giver 8 Mill. Kr. i Friaktier og saa i det følgende Aar, forrige Aar, alligevel paa den udvandede Aktiekapital har kunnet give 13 pCt. i Dividende.

Med den øgede Toldbeskyttelse, vi siden 1926 har faaet, bl. a. lige forud for sidste Valg, og med Gennemførelsen af Valutacentralen, der er den kraftigste Beskyttelse, vi endnu har haft, tager man neppe fejl, naar man anslaaer den Understøttelse, som den rige Industri, den beskyttede Industri faar, til 160 Mill. Kr. — det samme Beløb, Socialministerens Socialreform er anslaaet til. Det vil altsaa sige, at Understøttelsen til de rige og de fattige her i Landet er lige stor.

Vi mener, at hvis man vilde gennemføre en Kriselovgivning, der skulde batte noget, skulde man i alt Fald skære denne Understøttelse til de rige bort, saa havde man nogle Penge at bruge til de fattige. Det var i hvert Fald en Udvej — og der ser jo ud til at være Vanskeligheder fra de to Partiers Side ved at faa denne Lov gennemført.

Det er dyrt for Samfundet at betale Livsophold for dem, der er sat udenfor, men det er ogsaa i visse Tilfælde dyrt at holde Arbejdet i Gang indenfor den beskyttede Industri, f. Eks. indenfor Spritfabrikkerne, hvor det koster Samfundet 5 000 Kr. for hver Arbejder, som Spritfabrikkerne sætter i Arbejde. Jeg synes, det vilde være en Opgave for alle Frihandelsfolk i denne Sal, der har været enige om, at Beskyttelse var af det onde, her at finde hinanden. Det har nu vist sig ved saa mange Forlig, at man har kunnet blive enig om noget, man paa Forhaand var uenig om, saa man skulde synes, at det ikke vilde være vanskeligt at blive enig om noget, man paa Forhaand var enig om, men det synes alligevel paa det Omraade at gaa den modsatte Vej.

Der er et andet Omraade, hvor der ogsaa ydes stor Understøttelse, der gaar i de forkerte Lommer, f. Eks. Grundværdistig-